

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET FOLYÓIRATA

CXLI. évfolyam • 2006. július-augusztus

ALAPÍTVÁ

1862-BEN

Élhető tájért, értékes fáért együtt! Természetesen.

A vándorgyűlés jelmondata önmagáért beszél. Hangsúlyozza az erdő szűkebb és tágabb térségben betöltött nélkülözhetetlen szerepét, a gyarapodó és urbanus életet élő ember fokozott elvárását, egyben jelzi a kihívást az erdész sokrétűvé vált munkájával szemben. Az értékes faanyagot adó erdő nevelésekor ennek a feladatnak egyre inkább úgy kell megfelelni, hogy eleget tegyünk a társadalom közjóléti elvárásainak is, következetesen ragaszkodva a szakmában felhalmozódott évszázados tapasztalatokhoz. Az „együtt” azonban mára túlmutat az erdészek szakmán belüli együttműködésén. Az erdővel való foglalatosság folyamata az évek során többszereplőssé vált.

Hatásos és eredményes képviseletünket azonban csak összefogással tudjuk érvényre juttatni. Együtt. Természetesen. Erre figyelmeztet egykori elnökünk, Madas András – a térségben 30 éve tartott vándorgyűlésen – elhangzott beszédében. Ebből idézünk.

„Talán sobasem volt olyan szükség az erdészetben egységre, mint napjainkban. Akik kívülről nézik az erdészetet, gyakran emlegetik olyan ágazatnak, amelyben a szakemberek, az erdészek szeretik a szakmát, összetartanak, támogatják egymást a célok megvalósításában. Bizonyos fokig ez így is van és meghatározott időszakokban általános is volt. Napjainkban azonban (belülről nézve) ez az egység bizony sok kívánnivalót hagy maga után.

A gazdaságirányítási rendszer változása, a gazdaságok lényegesen nagyobb önállósága, a közvetlen központi irányí-

tás átváltása közvetett irányítássá felszínre hozta, hogy a hagyományos egyetértés inkább az erős központi irányítás következménye volt, mint abból a belső meggyőződésből adódó elhatározás, magatartás, amely a részérdeket alárendeli az ágazat érdekeinek, azzal számolva, hogy ha az ágazat dolga újra jól megy, akkor a részérdekek, a vállalati elgondolások is hamarabb valóra válnak.

Ez a gond napjainkban is fennáll. Az a veszély fenyeget, hogy vállalati érdekek, személyi törekvések háttérbe szorítják az ágazat érdekeit és ez végső soron vissza fog hatni a részérdekekre, egyéni aspiráci-

ókra is. A következő időszak fogja eldönteni: képesek-e az erdészet különböző beosztásában levő vezetői megérteni, hogy most végzetes az erdészetnek, ha mindenki a maga útját járja, saját kapcsolatait építi ki és nem arra törekszik, hogy közös ügyeinket megbeszélve egységesen cselekedjünk. Ennek az egységes szemléletnek és cselekvésnek a kialakításához, megerősítéséhez kíván az Országos Erdészeti Egyesület hozzájárulni egész tevékenységével. Konkrétan mai közgyűlésünkkel is, többek között azzal, hogy ezt a rendezvényt a Magyar Néphadsereg Veszprémi Erdőgazdasága rendezi a Balaton-felvidéki EFAG és a Veszprémi Erdőrendezőség közreműködésével és azzal, hogy jelszavunkká tesszük az egységet. Ágazatunk közvéleménye elítél minden olyan törekvést, vagy cselekedetet, amely egyéni vagy csoportérdekeket helyez előtérbe, és azt kívánja, hogy mindenki érezze tetteinek súlyát most, amikor minden erő össze kell fogni az előttünk álló igen nehéz feladatok megoldása érdekében.”

A Bakony térségében tevékenykedő erdészeken mindez nem múlik, hiszen a közös rendezvény is példázza, hogy megvalósítható.

Szervezők, házigazdák, rendezők a baráti találkozó színhelyén

A harmadik oldal

Nincs magyar ember, de még külföldön is ritkán találni művelt egyént, ki a világon annyira elbirbedt Bakonyt legalább névszerént ne ismerné.

Ifjúkorom óta nem mindennapi előszeretettel viseltem ezen erdő rengetegei iránt, és midőn újonckoromban mesterünk annak természeti szépségeit: az ős bükkök majd égig nyúló száz és száz éves fáit, egyes begyeterők angolkertszerű serdülő pagonyait, a korlátatlan Gerence egerfákkal jelölt kigyózdó tekervényeit, és a telített zöldben pompázó, tengernyi illatos virággal tarkított verőfényes réteit, továbbá hajmeresztő útait, regényes begyszorosait leírta. Fel is használtuk szabad óráinkat a terjedelmes erdő minden iránybani bebarangolására. Készítettünk pálcikákból malmokat, melyeket a sokszor rakoncátlan Gerence csendes hullámaira bízunk; sütögettük önöszevordta száraz ágak parázsa alatt a Bakony főterményét, a jó lisztes burgonyát. Rákásztunk saját készítményű varsával, eprész-tünk, vargányáztunk, és hosszú kirándulásainkból visszatérve többnyire a páratlan szépségű bármás forrás terebélyes bükkjei alatt nyugodtunk meg.

A cser és nyír ritkább, úgy szintén a fenyő is; az utolsó okszerű művelés eredményeként egyedül a zirci baktárban jó elő, s sűrű erdőként régebben nagy mennyiségben létezett Fenyőfő mellett is, ugyszintén Rátot körül, hol manap is egyik dülő fenyős névvel nevezetik; elsősorva leginkább az oszlopi és devecseri baktárban találtam.

Hogy az említett fanemeken kívül mások is, és pedig nagyobb mennyiségben létezettek egy helyen, azt eléggé bizonyítják a Som- és Körishegy valamint az Ibar- és Gyertyánkútféle elnevezések. Ezeknek manap csak birmondói maradtak; — a szil- a bárs- vad körtvély- és almafa, főképp pedig az erdők gaza a kecskefűz nem bíányzanak ugyan, de azért mégis megmaradtunk amellett, mit feljebb állítottunk, — miszerént az egyéni számot tekintve a bükk mindnyájukat tulszárnyalja.

A kisebb fák vagy cserjék közt említetjük a bangitát, festő kőkényt, kecskerágót, mogyorót, barkócát, hályogfát és a venyigés bérce hajló szárától gyakran átkarolt galagonyát.”

Rómer Flóris
A Bakony (1860.)

Tartalom

Vándorgyűlés 2006198–221

Vahid Yousefi–Vahidné Kóbori Judit:

A világ erdőgazdálkodása, fatermelése és faipara222

Erdészeti cselekvési terv az EU-ban227

Gémesi József:

Erdőgazdálkodás Magyarországon – állami segítséggel228

Balogh Lajos–Csoboth Ildikó–Kovács Gábor–Tímár Gábor:

Az akác termesztésének termőhelyi lehetőségei230

Rédei Károly–Veperdi Irina–Osváth-Bujtás Zoltán:

Az akác szelekciós nemesítésének újabb eredményei234

Vereb István:

Erdészeti vezetők találkoztak Baktalórántházán235

Istvánffy László:

A szén-dioxid tündöklése és hanyatlása236

Pallagi Ferenc:

Külföldi tapasztalatok az erdészeti ágazati kommunikációban239

Sárvári János:

A bajor példa240

Zétényi Zoltán:

Az erdészet kommunikációs állapotáról242

Ormos Balázs:

Bányász–Kohász–Erdész Találkozó Egerben244

Lomniczi Gergely:

Akadálymentes tanösvény245

Urbán Pál:

Az év erdésze 2006.246

Egyesületi hírek248

Detrich Miklós:

Áramtermelő biomassza kiserőmű Szentendrén252

ERDÉSZETI LAPOK • Az Országos Erdészeti Egyesület folyóirata CXLI. évfolyam 7–8. szám (július–augusztus)

FŐSZERKESZTŐ: PÁPAI GÁBOR • A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE: HARASZTI GYULA

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG megalakulóban.

SZERKESZTŐSÉG: 1027 Budapest, Fő u. 68. Telefon/fax: 201 77 37 • Mobil: 06 30 97 15 255 • e-mail: erdlap@mtesz.hu

KIADÓ: Országos Erdészeti Egyesület, 1027 Budapest, Fő u. 68. • FELELŐS KIADÓ: DR. PETHŐ JÓZSEF elnök

Nyomdai munkák: INNOVA-PRINT, Budapest • Felelős vezető: ifj. Komornik Ferenc

A kézirat lezárva: 2006. június 30.

ISSN 1215-0398

Terjeszti az Országos Erdészeti Egyesület. Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad. Megjelenik havonta.

A beküldött kéziratokat, fényképeket nyilvántartásba vesszük. A cikkek, írások nem feltétlenül azonosok a szerkesztő véleményével, azok tartalmáért mindenkor a szerző felel. Honoráriumot megegyezéssel csak felkért írásokért, illetve grafikai munkákért fizetünk.

A címlapon: A Bakony térképe 1528-ból. Fotó: Pápai Gábor.